

Той знае, че Богъ обича всички хора, всички живи същества. Отворете се за Господа, както цвятът се отваря за слънчевата свѣтлина. Отворете умоветъ и сърдцата си, да влѣзе Истината въ тѣхъ. Дайте свобода на Господа да се прояви, не както въ другитѣ хора, но специфично за васъ. Всѣки да бѣде оригиналенъ въ проявитѣ си, на никого да не подражава. Дръжте се за Бога. Той ви е хваналъ съ дветѣ си рѣце чрезъ Любовта си. Дръжте се за Неговата Любовь. Отъ Неговитѣ рѣце излизатъ нишки, които отиватъ до сърдцето на всѣки човѣкъ. Една нишка държи човѣка за Бога, но здрава е тя. Никой не е въ състояние да скъса тази нишка, освенъ вие сами. Безъ нея не съществува никакво отношение между Бога и човѣшката душа. Който се държи здраво за тази нишка, той е щастливъ и лесно разрешава мжнотиитѣ си. По тази нишка Духътъ слиза и възлиза. Скъса ли се тя, душата е загубена. Дълго време ще плаче и скърби тя, докато дойде нѣкой ангелъ отъ небето и завърже скъсаната нишка. Свърже ли се съ Бога, душата започва отново своето развитие.

„Духъ Господенъ е надъ мене“ — казва Христосъ. Този Христосъ познава всички хора. Той познава и васъ и носи белези на всичкитѣ ви съществування. Колко пжти сте морализирали Христа, защо не работи, а тръгналъ да проповѣдва. Ще кажете, че не помните да сте постъпвали така съ Христа. Това не помните, но помните, какъ сте се отнасяли съ нѣкоя бедна жена, като сте ѝ отказвали всѣкаква помощъ и сте я морализирали, че трѣбва да работи, а не да проси отъ кѣща на кѣща.

Това, което сте правили на бедни, на страдащи, на угнетени, на паднали души, това е вашето отношение къмъ Христа.

Исправете отношенията си къмъ Христа и къмъ Бога, да благовестувате на сиромаситѣ.

*

19. Беседа отъ Учителя, държана на
20 октомврий, 1918 г. София.